

ASÍ EN LA TIERRA COMO EN EL CIELO

espectacle coproduït pel
GREC 2016 FESTIVAL DE BARCELONA
i la Cia. Mar Gómez

CIA. MAR GÓMEZ

SINOPS

**Després de morts, quatre personatges
es troben amb una eternitat que sembla
ser una còpia ampliada de la vida.
I si això no s'acaba mai?**

Què passaria si descobríssim que després de la mort hem de continuar vivint com fins ara, fent-nos les mateixes preguntes i suportant els mateixos inconvenients, però de manera perpètua? És el que es troben els quatre personatges d'aquest muntatge de **dansa teatre, narratiu, surrealista, irònic** i ple de situacions imprevisibles. En un espai celestial infinit, els protagonistes hauran de recomençar la seva història sent tant o més imperfectes de com ho havien estat en vida i desconeixent també, tant o més que abans, el perquè de tot plegat.

Per què només hi són ells quatre allà "dalt"? Què hi fa una màquina escurabutxaques? Per què el seu gènere sembla tenir un aspecte força inestable? És l'existència una broma infinita de la qual en som els convidats?

Acompanyant els personatges a esbrinar les regles d'aquest "més enllà", emprendrem un viatge que ens permetrà riure de la condició humana mentre la redescobrim rere els seus ulls. A partir d'aquesta peculiar situació sobrenatural, ens embarquem en una història un pèl sonada, transcendent i mundana en la mateixa mesura, en la qual **s'utilitzarà la mort com a excusa perfecta per endinsar-nos en la contradictòria història de la vida**. No costa d'imaginar un Déu totpoderós que, com els mateixos espectadors, es fa un fart de riure amb els protagonistes de l'obra.

**Espectacle coproduït per la Cia. Mar Gómez i el Festival Grec de Barcelona.
Estrenat el 21 i 22 de Julio de 2016 al Mercat de les Flors de Barcelona.
GREC 2016 FESTIVAL DE BARCELONA.**

UNA MORT HUMORÍSTICA

L'ATZAR

Hi ha poques coses potencialment més còmiques que les desgràcies dels altres. Seguint aquesta màxima, no costa gens entendre perquè aquest espectacle de la Cia. Mar Gómez situa els personatges en el punt de partida més tràgic de tots: la mort. A “Así en la tierra como en el cielo” es proposa **un viatge humorístic per la vida eterna** dels quatre personatges que formen part d'aquesta història.

Aquest repòs etern, però, de repòs en tindrà poc. Al “paradís” on han anat a parar només hi seran ells i poca cosa més, i en aquesta situació hauran d'enfrontar una nova existència que els condemna a suportar-se a ells mateixos per tota l'eternitat. Una existència en què de nou tocarà lluitar contra les seves debilitats, les seves contradiccions, els seus dubtes i les seves mancances, però aquest cop sense aquella llunyana esperança que un bon dia arribi el final alliberador, aquell que en teoria els havia d'alleujar dels misteris irresolubles de l'existència humana.

Paradoxalment, la capacitat de supervivència no es perd quan un està mort, així que caldrà que tots s'adaptin a la nova situació. Si volen entendre com funciona el seu nou món els tocarà pensar **què hi fa allà una màquina escurabutxaques** i perquè sembla que cada cop que s'hi juga, la “vida” avança en una direcció o en una altra. Si sapiguéssim que l'atzar és el principal actor a les nostres vides, viuríem aleshores més tranquils en la nostra inoperativitat o, al contrari, encara estaríem més angoixats? Com si d'uns dibuixos animats es tractés, la màquina escurabutxaques actuarà com un demiürg que fa ballar el cap als personatges, transformant-los i fent-los interactuar de manera imprevisible. L'atzar, però, representa també una porta a l'esperança: i si un un bon dia l'escurabutxaques els dirigeix a l'anhelat repòs etern?

TRANSFORMATIONS IDENTITAT

Però mentre això no passa, l'escurabutxaques sembla que es diverteix jugant amb el seu destí. Un dia els proporciona un nou company de joc. Un altre els pot transportar a una càlida platja, a una competició olímpica o a les àrdues tasques de neteja. També amb la mateixa imprevisibilitat els farà mutar de gènere i **allà on havien estat companys hauran d'aprendre a ser companyes.**

Però d'una manera o d'una altra, homes, dones o ni una cosa ni una altra, sobretot continuaran sotmesos al mateix repte: haver de suportar-se a ells mateixos en essència, per més que canviï el paisatge. Al cap i a la fi, en això ja venien prou entrenats.

“Así en la tierra como en el cielo” és un espectacle de **dansa teatre** en què es fa ús de l'**humor** i del **sarcasme** per presentar **una hipòtesi tronada del que podria ser la mort**. Una mort, però, que no deixa de ser una còpia deformada de l'existència, **un relat esperpèntic de la vida** com a recerca contínua sense un destí final, un recorregut que mai no mostra un traçat previsible del cert, un viatge en què l'atzar hi juga un paper molt més important del que acostumem a sospitar. Aquest viatge no és més que un camí en l'aprofundiment de la condició humana, que tant ens allunya i ens apropa els uns dels altres i que potser, si ha de conduir-nos a algun lloc, serà a la revelació que en essència som qui som, som com som i així ens haurem d'arrossegat per l'existència fins que la mort ens separi de nosaltres mateixos. O no!

CREACIÓ COL·LECTIVA

“Así en la tierra como en el cielo” és un un espectacle ideat i dirigit per Mar Gómez en col·laboració amb Xavier Martínez. El seu procés de creació, però, s’ha plantejat de manera col·lectiva. Amb l’objectiu que el resultat fos **la suma de quatre universos creatius amb identitat i característiques pròpies**, es va convidar a aquesta aventura creativa a quatre artistes amb una trajectòria consolidada dins el món de la creació inqüestionablement valuosa i singular: Álvaro de la Peña, director de la Cia. Iliacán; Matías Marré, director de la Cia. Atempo Circ; Xavier Martínez, Codirector de la Cia Mar Gómez; i Carlos Fernández, intèrpret i coreògraf de dilatada trajectòria.

El resultat ha estat un espectacle de **dansa teatre multidisciplinar** en la línia de la Cia. Mar Gómez caracteritzat per una especial audàcia en la cerca de de la **teatralitat del moviment**, una narrativa fonamentada en **elements surreals** i un irrenunciable **to humorístic**. Un to, però, que ha deixat prou espai per l’aprofundiment en la vessant més emotiva a través d’uns personatges que saltaran del riure més blanc i innocent a aquell més sarcàstic; de la tendresa a la tristesa; de la nostàlgia i la melanconia al patetisme més tronat. Un espectacle **adreçat a tots el públics**, amb la capacitat d’arribar tant a aquells que sobretot vulguin riure amb ganes una bona estona com a aquells altres que es vulguin perdre en les subtilseses d’un discurs artístic propi, poètic, teatral, híbrid i ple de vida.

FITXA ARTÍSTICA

ESPECTACLE DE SALA
PER A TOTS ELS PÚBLICS
DURADA: 65'

Direcció artística: Mar Gómez i Xavier Martínez

Coreografia: Collectiva

Interpretació: Álvaro de la Peña, Carlos Fernández, Matías Marré i Xavier Martínez

Escenografia: Joan Jorba

Construcció de l'escenografia i atrezzo: Jorba-Miró

Vestuari: Mariel Soria

Confecció del vestuari: Goretti

Disseny de la il·luminació: Carles Borràs

Disseny del so / Concepció sonora: Mar Gómez i Xavier Martínez

Ajudantia de direcció: Xavier Biel

Producció executiva i distribució: Marta Riera

Comunicació i assistència a la producció: Paula Vallejo

Veu en off: Manel Barceló

Animació: Paula Delgado i Àlex Verdú / Projecte Fonamentum

Imatge: Sucede Diseño Consciente

Fotografia: Fernando Prats i Josep Aznar

Vídeo: Jordi Orobitg

ENLLAÇ AL TRÀILER DE L'ESPECTACLE:

https://www.youtube.com/watch?v=v5xXFbBQh_0

PREMSA

“Poques veus com la de Mar Gómez per explicar la quotidianitat, mentre la balla i somriu sorneguera. (...) una dansa propera, comunicativa, amb un trànsit feliç malgrat algunes veritats que deixa caure amb raó i envoltada de realisme fantasiós.”

JORDI SORA, Escena de la memòria i Recomana

“(...) no saps si estàs veient una obra de teatre, uns personatges i situacions properes als clowns o un espectacle de dansa, ja que en realitat és una fusió de tots ells, encaixant a la perfecció i dotant de personalitat a la funció.”

DAVID ELFA, Teatre Barcelona

“Los cuatro intérpretes muestran una envidiable puesta a punto, que luce en un baile ejecutado con precisión además de una marcada personalidad escénica y que abarca varias generaciones de bailarines.”

“El teatro del absurdo, lo esperpéntico y la estética surrealista se trenzan con un ágil y fecundo vocabulario coreográfico de danza contemporánea en “Así en la tierra como en el cielo”

““Así en la tierra como en el cielo” encierra el universo creativo a que tiene acostumbrado a su público la Compañía Mar Gómez, pero en esta ocasión asume mayores riesgos en su lenguaje gestual, lo que marca claramente un punto de inflexión evolutiva que, sin duda, favorece a su estilo.”

CARMEN DEL VAL, El País

CONTRAT

MARTA RIERA

tour@ciamargomez.com

+0034 932 2216 695

www.ciamargomez.com

www.facebook.com/cia.m.gomez

@ciaMARGOMEZ

Aquest espectacle és una coproducció entre el Grec 2016 Festival de Barcelona i la Cia. Mar Gómez

CIA. MAR GÓMEZ

La Cia. Mar Gómez rep el suport de:

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

LLL institut
ramon llull
Llengua i cultura catalanes

